

overfor det ærede Medlem, jeg siger, men blot noget, som skal belyse Sagen. Da udtalte han om denne Stilling: „Det væsentlige ved det hele er efter min Mening at faa en forretningskyndig Leder af Banken. Det gælder ved denne Lov i endnu højere Grad end ved andre, at det væsentlig kommer an paa, hvorledes den føres ud i Livet, og da det her drejer sig om meget vanskelige og meget indviklede forretningsmæssige Spørgsmaal, kommer Garantien hovedsagelig til at ligge i den administrerende Direktørs Person. Det er derfor af yderste Vigtighed, mener jeg, at man sikrer sig en saa forretningskyndig Mand som muligt“. Se, naar det ærede Medlem har udtalt sig saadan, saa tror jeg, enhver vil være klar over, at man dog ikke kan sige, at det ærede Medlem fra Nørresundby er en saa forretningskyndig Mand paa dette Omraade. Mig bekendt har det ærede Medlem fra Nørresundby ingen Sinde givet sig af med den Art Forretninger.

Det var eet Punkt af det ærede Medlems Administration. Der er et andet Punkt, jeg ogsaa vil omtale. Det ærede Medlem fremhævede selv, at han havde rensset godt ud i Alberti-Affæren. Jeg vil herom sige, at naar der var nogen Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem virkelig kunde rense ud i denne Sag, laa det først og fremmest deri, at det første, det ærede Medlem gjorde, da han blev Konseilspræsident, var at sætte sig ved det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Fødder og erklære, at han knap nok var værdig til at løse det ærede Medlems Skospænde. Se, saadan bar det ærede Medlem sig ad paa et Tidspunkt, hvor den offentlige Mening i Danmark gik ud paa, at det ærede Medlem fra Ringkøbing burde gaa af som Minister, og paa et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ikke havde nogen som helst Anelse om de Forhør, der endnu ikke vare afholdte, og hvoraf der altsaa ikke kunde foreligge noget om, hvor megen Skyld eller Ikke-Skyld det ærede Medlem fra Ringkøbing havde.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forsøgte ogsaa at vise, at hans finansielle Styrelse havde været en saadan, at han ingen Lod og Andel havde i den finansielle Misère, og her vilde han særlig vise, at Militærudgifternes Stigning ikke havde nogen Skyld i den finansielle Misère. Naar man nu ser, hvorledes dette forholder sig, ser man jo, at det er slet ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem har sagt herom.

Militærudgifterne ere tværtimod siden 1905 stegne ustandseligt og stegne meget betydeligt. Paa Finansloven for 1905—06 udgjorde de militære Udgifter 16 Mill. Kr. godt og vel, og paa Finansloven for 1909—10 udgjorde de 19,247,000 Kr. Det viser sig saaledes, at de militære Udgifter ere i Løbet af disse 4 Aar alene stegne over 3 Mill. Kr., og det til Trods for, at den tidligere Konseilspræsident og Forsvarsminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), søgte at forputte de militære Udgifter rundt omkring paa de civile Budgetter, saadan at man ikke skulde mærke det; det ærede Medlem fik Stationsskibet til Island, og hvad dertil hører, og mange andre Ting opførte paa de civile Budgetter. Det er altsaa et Faktum, som man ikke kan komme udenom, at en stor Del af det Underskud, som nu viser sig paa Finansloven, stammer netop fra den Militærpolitik, som er ført fra 1905 til 1909.

Jeg skal senere komme tilbage til nogle af de politiske Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende. I øvrigt vil jeg ogsaa for mit Vedkommende gerne være med til at ønske det nye Ministerium velkommen, og jeg tror, det vil faa Lykke til sit Arbejde. Der er blevet sagt, at det radikale Venstre viste et meget stort Mod, da det dannede sit Ministerium. Det er muligt, at der hørte noget Mod til, men saa maa man haabe, at det gamle Ordssprog slaar til, at Lykken staar den kække bi. Saaledes som Forholdene havde udviklet sig, var der ingen anden Mulighed for det radikale Venstre i Øjeblikket end at overtage Ansvaret. Jeg tror i hvert Fald, at hørte der Mod til at danne et Ministerium, hører der endnu større Mod til at styrte det. Jeg tror, det hører saa stort Mod dertil, at der ikke i Øjeblikket findes saa modig en Mand i det danske Folketing. Rent talmæssigt set har den nye Regering ikke megen Styrke her i Tinget, dens Modstandere ere talmæssigt set langt stærkere; men nu have vi netop i den senere Tid hørt docere fra en Side her i Tinget, at en lille Flok kan med stor Virkning tage Kampen op med talmæssigt set langt stærkere Modstandere, naar den er besjælet af den rette Tro og Begejstring. Vi kunne derfor nu gøre et Forsøg, om det ikke kan lykkes for den lille Flok at tage en Kamp op.

I Virkeligheden tror jeg, at dette Ministerium staar meget stærkt. Det var nemlig saaledes, at den Dag, Ministeriet Zahle proklameredes, gik der i Virkelig-